

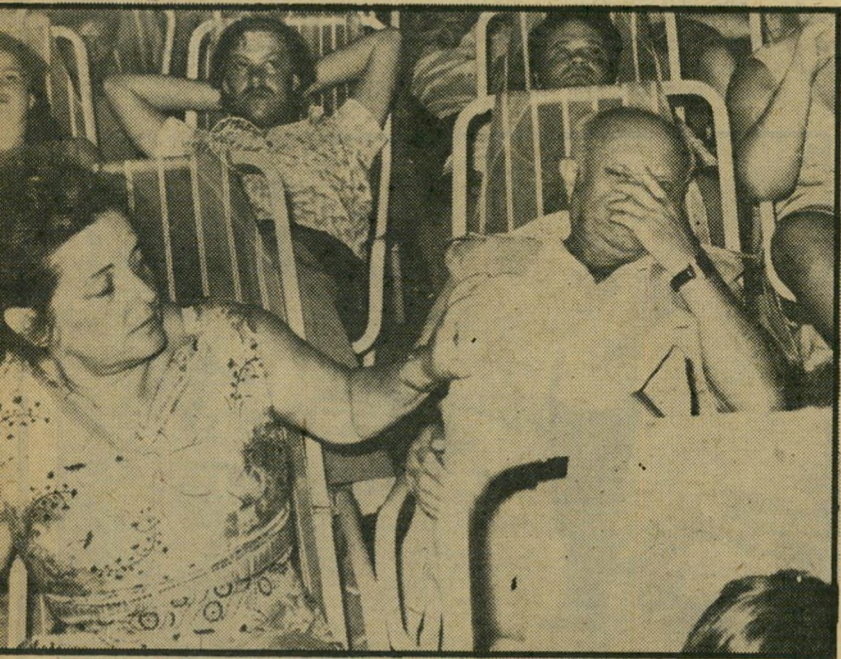
עסקן דוד הכהן
לא ייתן שקט

סית. כפי שרק דויד הכהן יודע. הוא הודיע: „אם גנב-הטוסים, הז'וליק, הרמאי הנוכל ועובר-הבטל משה ורטמן ייבחר ברשימת חברי המערך למועצת עיריית חיפה הוא דויד הכהן יעבור מבית לבית ויציע לאזרחים להצביע עבור הליכוד.“

תגובה דומה באה מאליעזר מולק. הוא הודיע כי אם ורטמן אכן יתמודד, יפנה אל ועדיה-עובדים בעיר ויציע להם להצביע עבור מועמד הליכוד. יהיה זה אשר יהיה.

ורטמן נבהל, והחל שולח שליחים אל הכהן ואל מולק. לדיברי שליחיו של ורטמן, לא היתה מאתרי בקשתו להיות חבר מועצת עיריית חיפה כל מזימה לכבוש את השילטון. „כל מה שרציתי היה רק להגביר את כוחם של פועלי חיפה בתוך מועצת העיר“, אמר. תשובתו של דויד הכהן היתה חד-משמעית: „אם הוא רוצה שיהיו פועלים בעיריה, ישלח לשם נציגים פועלים אמיתיים, חברי ועדי-עובדים, ולא את עצמו. ורטמן לא עבד כבר 40 שנה!“ ורטמן נבהל והחליט לסגת. להיעלם מהשטח לכמה שבועות. עד שירגעו הררי חות. הוא עלה על אחת מאוניות-המסע של ציים ונסע לנופש. אולם נראה כי דיוקא נסיעה זו, שמטרתה היתה להשקיט את הרוחות, היא שתהיה המסמר האחרון על תוכניתו של ורטמן להיות ראש עיריית חיפה.

אל מבקר ההסתדרות ואל מזכ"ל ההסתדרות (המשך בעמוד 36)

מוזכר משה ורטמן
לא נשאר בארץ

להתפטר מהכנסת. תושבי חיפה לא היו מסכימים לפרשת-אלמוגי נוספת, שבה ביראש העיר לשעבר יוסף אלמוגי את החברות בכנסת על-פני ראשות עיר פעילה, ובעט בכך בכל ההבטחות שהעניק לבוחריו בחיפה ערב הבחירות הקודמות. שחל חשש שאם חיפה לא תבחר לראשה במועמד של מפלגת העבודה, והוא יתפטר מהכנסת, יישאר קרה מאכן ומכאן. אגמי, ובעיקר ורטמן, אינם סובלים את שחל, כשהיו שחל ורטמן חברי-כנסת, נהג ורטמן להשמיץ את שחל בפני העתור נאים הפרלמנטריים, מבלי לנסות כלל ל- הסתיר זאת. אגמי הוא כיום מאנשי ורטמן, אם כי הוא נוהג להחליף נאמנותו חדשות לבקרים, וברית זו שבין השניים אינה קבועה.

היה ברור לעסקני מפלגת העבודה, כי אם שחל יתמודד — הוא יזכה במוע- מדות. שחל, שהוא בן עדות המיזרח, היה זוכה בתמיכתם של אנשי העדות, וגם בני ה„סגובה“ המפורסמת של הכרמל הודיעו לו, באמצעות שליחים נכבדים כאיל-הספ- נות יולי עופר, רופאים ועורכי-דין, כי

מועמד גוראל
לא יסיים כהונה

הם יתמכו בו. ורטמן ואגמי, שידעו על התלבטויותיו של שחל, החליטו לקבוע את המועמד במהירות, עוד לפני ששחל יגיע לידי החלטה. וכך אומנם היה.

תוכנית הירושה

של ורטמן

ה מיתקפה על המועמד שנבחר, אריה גוראל, מנכ"ל משרד העבודה לשעבר, נפתחה כבר למחרת בחירתו. בחיפה יש מכאניזם, בילעדי לעיר זו, של הפצת שמועות במהירות עצומה ולקהל רחב ביותר. עסקני חיפה אינם צריכים לעיתונאים המקומיים ואפילו לא לעיתונאים המקומיים כדי להפיץ את המידע — הנכון או הכוזב — שבו הם מעוניינים. לפתע התגלו פרשיות שונות מעברו של גוראל, בעיקר כאלה הנוגעות לעיסקי הנשים ש- בחייו שאליהם התלווה המסקנה הבלתי- נמנעת: יש להחליף את מועמד מפלגת העבודה לראשות העיר. הגדיל לעשות מכולם משה ורטמן, שהוא-עצמו חשק ב- משרה אך ידע שאין לו כל סיכוי להיבחר על-ידי מועצת המחוז. הוא רתם לעגלת ההשמצות שלו את יוסף אלמוגי, לגבי גוראל, אלמוגי הוא אוריס-תומים בחיפה. היה זה אלמוגי שטיפח וגידל את גוראל, נתן לו משרות וכיבודים, עד שמינה אותו למנכ"ל משרד העבודה. „אם אלמוגי כבר אינו תומך בגוראל“, חשבה העסקונה החיפאית, „סימן שיש אמת בהשמצות עליו.“

כשנוכח ורטמן, שרצה להופיע כגואל ומושיע ברגע האחרון, במידה שיבוטל מינויו של גוראל, כי גוראל ניצב איתו, הוא החליט על מדיניות שונה לחלוטין. ורטמן דרש להיבחר כחבר מועצת העיריה, להיות הראשון, מייד אחרי ראש העיר, מטעם סיעת המערך. על-פי חוק הבחיר- רות לעיריה, אם ראשה-העיר מפסיק לכהן

ולין הודיעו כי אין הם מקבלים את מוע- מדותו של צימרמן, ואיימו בוטט נוסף של ניסים. על רקע זה נערכה הפגישה שגר- עדה ליישר את ההדורים, בלישכתו של הכט בדגון.

מה קרה בפגישה

הסוערת?

מ איר כהן ציפה לתמיכה של הכט בו, בגלל העובדה שהוא איש חרות והכט הוא יועצו של בנין. אך כשהבין כי הכט אינו נוטה לתמוך בו, באה ההתפר- צות הגדולה, שלגביה יש מיספר גירסות כמיספר המשתתפים בפגישה. על-פי גיר- סה אחת התפרץ כהן נגד הכט ואמר לו, באנגלית (הכט אינו מבין עיברית): „אתה לא רוצה אותי כיוון שאני לא מדבר גר- מנית! אתה שונא פרענקים!“ הגירסה ה- שנייה מאשרת אומנם את הטכסט, אך טוענת כי כהן חבט בשולחן ודחף את הכט בחוזה. הכט, בעל הגינונים המפורסמים באצילות, נבהל, התוויר, נעל את הישי- בה ומיהר לדווח עליה לבנין.

באותה הזדמנות הודיע אמנון לין כי אם עד ה-1 באוגוסט לא יבחרו בו כמועמד הליכוד לראשות עיריית חיפה, הוא יסיר את מועמדותו באופן סופי. לכל הנוכחים בישיבה היה ידוע כי זהו איומ-סרק, שנועד רק ללחץ על ראשי החטיבות לבחור ב- לין. המיפלגה הליברלית אינה מסוגלת לתת תשובה ללין או לכהן, מאחר שמועמדה, צימרמן, נמצא בחוץ-לארץ וישוב ארצה רק באמצע החודש הבא. בטלפון סירב צי- מרמן לתת אישור למועמדותו, וטען כי ההחלטה יכולה להתקבל על-שבו.

בעוד שבליוכוד מתכתשים על משרת המועמד, נדמה כי על פני השטח במערך הכל שקט.

מיפלגת העבודה בחיפה מיהרה לבחור את המועמד שלה עוד לפני חודשים רבים. ההתמודדות הרישמית נערכה בין אריה גוראל, מנכ"ל משרד העבודה לשעבר ומי שהיה ידוע כאיש של יוסף אלמוגי, ויוסף רפאלי, מי שהיה מנכ"ל אוניברסי- טת חיפה, והתפטר ממישרה זו כדי שיוכל להתמודד על התפקיד.

מוזכר מחוז חיפה של מפלגת העבודה,

ח"כ אמנון לין
לא או כן

אורי אגמי, יחד עם מוזכר מועצת פועלי חיפה משה ורטמן, החליטו למחר ולבחור את המועמד, למרות שממרכז המיפלגה ובעיקר משולחניו של יושב-ראש המיפלגה שמעון פרס, הגיעו לחיפה שדרים שהורו לשניים לעכב את הבחירה.

אגמי ורטמן לא מיהרו לקבוע עובדות בשטח. משום שרצו לנקות את האווירה ולהקטין את פרקי-הזמן של הבחירות הפני- מיות. הם ידעו כי נוסף על שני המוע- מדים המוצהרים, מאיימת מועמדותה של דמות ציבורית נוספת בחיפה, שממנה רצו למנוע את הבכורה בכל מחיר. הכוונה היתה ל"כ משה שחל, ראש סיעת המערך בכני- סת ומי שאחרי מפלת המערך נחשב אחד מחמישה האישים המרכזיים במיפלגה זו. שחל לא הודיע על כוונתו לרוץ לרא- שות העיריה. הוא התחבט בינו לבין עצמו בשאלה אם להתמודד על התפקיד או לאו. שחל ידע כי אם ירוץ לעיריה, יהיה עליו